119| Διανοίξατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ὁραματισθῆτε τὸν Κόσμον Μου, τὸν Κόσμον τῆς Ἀληθείας, τὸν Κόσμον τῆς Θείας Δικαιοσύνης.

2024 · https://docs.theosis.work/db/chapters/2024/119-διανοίξατε-τοὺς-ὀφθαλμοὺς-ὑμῶν-κ/

Οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν δύναται νὰ μαντεύσῃ τὸν Κόσμον, ὅστις ἐκτείνεται ὕπερθεν ὑμῶν καὶ ὅστις περικλείει καὶ περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῷ ἁπάσας τὰς ἐκ τοῦ κόσμου ὑμῶν προελθούσας, ἀναπτυχθείσας καὶ τελειοποιηθείσας πνευματικὰς καὶ νοητὰς δυνάμεις.

Οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν δύναται νὰ κρίνῃ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, ὑπὸ μόνης τῆς ἀνθρωπίνης κρίσεως. Διὰ νὰ κρίνῃ τις τὰ ἐν τῷ Κόσμῳ Μου καὶ τὰ ἐκ τοῦ Κόσμου Μου προερχόμενα, εἶναι ἐπάναγκες νὰ ἀνήκῃ εἰς τὸν Κόσμον Μου τοῦτον καὶ ἐὰν ἀνήκῃ ἢ προῆλθεν ἐξ αὐτοῦ νὰ εἰσχωρήσῃ ἐν αὐτῷ καὶ πάλιν δι’ ὅλων τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν του δυνάμεων καὶ νὰ καταβάλῃ πρῶτον ἐν αὐτῷ τὴν ἐν αὐτῷ ἁρμόζουσαν καὶ εἰς αὐτὸν ἀνήκουσαν θέσιν, ἥτις κενὴ ἀναμένει τοῦτον.

Ὁ εἰς Ἐμὲ πιστεύων καὶ ἐξ αὐτοῦ καὶ μόνον κρίνων, οὐ δύναται εἰσελθεῖν ἐν τῷ Οἴκῳ τῆς Βασιλείας Μου.

Ὁ Ἐμὲ ἀγαπῶν καὶ στερούμενος πίστεως ἀδυνατεῖ ἐπίσης νὰ ὠφθῇ τὸ ἐνδότερον τοῦ Οἴκου Μου.

Ὁ εἰς Ἐμὲ ἀνήκων τέλος καὶ ἐκ τοῦ Οἴκου Μου ἐξελθὼν καὶ μὴ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τῆς δοκιμασίας ὑποστὰς ἁπάσας τὰς πρὸς τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ ἐξέλιξιν καὶ ἄνοδον ἀπαιτουμένας θυσίας καὶ **ἂν εἰσέτι ὑπὸ πίστεως καὶ ἀγάπης ἐλαύνεται,** οὐ δύναται καθέξειν τὴν ἐν τῷ Οἴκῳ Μου ἀναμένουσαν αὐτὸν κενὴν θέσιν, ἀλλ’ ἐδρασθήσεται ἐπ’ αὐτῆς τότε μόνον, **ὁπόταν ἡ ἐν αὐτῷ Δύναμίς Μου ἰσοφαρίσῃ καὶ ἰσοσθενωθῇ μὲ τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν δύναμιν καὶ ἀποτελέσῃ μίαν Ἀδιάσπαστον καὶ Ἀδιάρρηκτον Δύναμιν,** ἐξωτερικευομένην διὰ τῆς ἐπιδράσεως μὲν Ἐμοῦ ἐπ’ αὐτοῦ, διὰ τῆς ἀτομικῆς αὐτοῦ δὲ δράσεως καὶ ἐπενεργείας ἐπί τε τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξερχομένων καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ὑπεισερχομένων καὶ ἀντιεξερχομένων.

Ὁ εἰς Ἐμὲ πιστεύων καὶ εἰς Ἐμὲ ὑποκείμενος, οὐ δύναται διὰ τῆς Ἐπενεργείας Μου καὶ μόνον ἢ Ἐπιφωτίσεως καὶ ὑποδείξεως νὰ διαδράμῃ τὴν πρὸ αὐτοῦ ἐκτεινομένην ἀτραπὸν μέχρις τῶν ἐνδοτέρων τοῦ Οἴκου τῆς Βασιλείας Μου, ἀλλ’ ὀφείλει διὰ τῆς ἀναπτύξεως καὶ καλλιεργείας τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν αὐτοῦ δυνάμεων καὶ διὰ τῆς ἀτομικῆς αὐτοῦ ἱκανότητος καὶ προσπαθείας νὰ εἰσέλθῃ ἐν τῇ πρὸ αὐτοῦ ἐκτεινομένῃ ἀτραπῷ καὶ νὰ ὑπερπηδήσῃ ἢ παραδράμῃ τὰ ἐν αὐτῷ ἢ πρὸ αὐτοῦ προσκόμματα καὶ νὰ φθάσῃ μέχρι τῶν ἐνδοτέρων τοῦ Οἴκου τῆς Βασιλείας Μου, **εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἀναμονῆς καὶ ἐπιστέψεως αὐτοῦ.** Καὶ ἂν εἰσέτι οὗτος διανύσῃ ἅπασαν τὴν πρὸ αὐτοῦ ἐκτεινομένην ἀτραπὸν καὶ εἰσέλθῃ ἐν τῷ Οἴκῳ Μου, ἕως οὗ φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ του, ἕως οὗ καταλάβῃ τὴν ἕδραν τὴν ἀναμένουσαν αὐτόν, διὰ νὰ στεφθῇ, θὰ διέλθῃ διὰ πλείστων δαιδαλωδῶν ἀντιθαλάμων, ἐν οἷς δύναται νὰ ἀπωλεσθῇ, χωρὶς νὰ δυνηθῇ ν’ ἀνεύρῃ τὴν πραγματικὴν εἴσοδον, ἥτις θὰ ὁδηγήσῃ αὐτὸν ἀσφαλῆ καὶ ἀνέπαφον ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς στέψεως αὐτοῦ.

Οὐδεὶς ἐξ Ἐμοῦ ἐκκινήσας καὶ πρὸς Ἐμὲ κατευθυνόμενος ἀπωλέσθη. Οὐδεὶς ἐκ τοῦ Οἴκου Μου ἀναχωρήσας καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξελθῶν καὶ πρὸς αὐτὸν ἐπαναφερόμενος ἐγκατελείφθη καὶ ἀπωλέσθη ἐν μέσῳ τῶν δαιδαλωδῶν ἀτραπῶν ἀντιρρόπων καὶ ἀντενεργουσῶν δυνάμεων.

Οἱ ἐξ Ἐμοῦ ἐξελθόντες καὶ πρὸς τὸν Οἶκον τῆς Βασιλείας Μου κατευθυνόμενοι ἐπ’ Ἐμοῦ καὶ ἐν αὐτῷ ἐπαναπαυθήσονται ἐπιστρέφοντες καὶ ἐπιστεφθήσονται, ἀλλ’ ἐξ αὐτῶν καὶ μόνον καὶ ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἀτομικότητος καὶ ἱκανότητος καὶ προσπαθείας ἐξαρτᾶται νὰ συντάμωσι τὸν ὑπ’ αὐτῶν διανυόμενον δρόμον, ὡς καὶ τὸν χρόνον τῆς διαδρομῆς αὐτῶν.

Οἱ ἐξ Ἐμοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκλεγέντες, **ἵνα χρησιμεύσωσι ὡς ὁδηγοὶ ἁπάντων,** ὅσοι μέλλουσι ν’ ἀκολουθήσωσι τὴν διαδρομὴν ταύτην ἢ τὴν ὑποδειχθεῖσαν εἰς αὐτοὺς συντομωτέραν ἀτραπόν, οὗτοι κέκτηνται τοῦ χαρίσματος νὰ κερδίσωσιν ἐν τῇ προσπαθείᾳ αὐτῶν διὰ τὴν προαγωγήν, ἀνάδειξιν καὶ τελειοποίησιν αὐτῶν, ὅσον τὸ δυνατὸν συντομώτερον χρόνον, ἀπὸ ἐκείνους οἵτινες στεροῦνται τοῦ χαρίσματος τούτου. Εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς τούτους, ἐνῶ θὰ ἀπῃτῆτο ὁ χρόνος μιᾶς καὶ μόνον ζωῆς, διὰ νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ των, εἰς τοὺς ἄλλους θὰ ἀπῃτῆτο διπλάσιος, δεκαπλάσιος καὶ ἑκατονταπλάσιος χρόνος.

Οἱ ὑπ’ Ἐμοῦ ἐκλεγέντες οὐδόλως μεταστραφήσονται καὶ ἀπωλεσθήσονται, ἀλλ’ ἔξουσιν ἐν τῷ χρόνῳ τῆς διανυθείσης ὑπ’ αὐτῶν ὁδοῦ τὴν Ἐμὴν Δόξαν ἐν τῷ Οἴκῳ τῆς Βασιλείας Μου καὶ ἐπιστεφθήσονται ὑπ’ αὐτῆς ἐν τῇ δόξῃ τῶν μελλουσῶν γενεῶν καὶ τοῦ χρόνου. Οὐδεὶς ἐκ τῶν κλητῶν Μου ἐπιστραφήσεται καὶ ἀπωλεσθήσεται ἐν τοῖς σκολιοῖς καὶ δαιδαλώδεσι ἀτραποῖς, ἀλλὰ πάντες θέλουσι καταφθάσει ἐν τῷ τέρματι τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν θᾶττον ἢ βράδιον.

Εὐτυχεῖς ἔσονται ἐκεῖνοι καὶ εὐδαιμονέστεροι τῶν ἄλλων, ὅσοι δυνηθῶσιν **ἐνωρίτερον αὐτῶν νὰ κατανοήσωσι τὸν σκοπὸν τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν** καὶ δυνηθῶσι νὰ καταβάλωσι τὴν πρὸς ταχυτέραν αὐτῶν ἐπίτευξιν ἀτομικὴν αὐτῶν ἐνέργειαν καὶ προσπάθειαν. Ὁ δρόμος ὅστις διανοίγεται πρὸ ὑμῶν εἶναι **ὁ δρόμος τῶν κλητῶν.** Τὶ ἐπράξατε μέχρι σήμερον ἢ καὶ τὶ πράττετε, ἵνα τὸ ταχύτερον συντομευθῇ ἡ ἀπόστασις ἡ χωρίζουσα ὑμᾶς ἀπὸ τὸν Οἶκον τῆς Βασιλείας Μου;

Οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἄχρις ὥρας ἐπετέλεσε πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν αὐτοῦ τελειοποίησιν, ἥτις θὰ ἐπιφέρῃ τὴν πλήρη ἀναγνώρισιν καὶ ἐξ ἀτομικῆς κρίσεως καὶ συναισθηματικότητος ὑμῶν ἐπίγνωσιν τῆς διανυομένης παρ’ ὑμῶν ἀτραποῦ, ὡς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ καὶ πέριξ αὐτῆς προσκειμένων μερῶν.

Ἐὰν δὲ τόσα ἔτη ἀπωλέσθησαν παρ’ ὑμῶν ἀσκόπως καὶ δὴ ἐπὶ ματαίῳ, διὰ νὰ διανύσητε ἐλάχιστον μέρος αὐτῆς καὶ μόνον, πόσα ἔτη θὰ ἀπαιτηθῶσι διὰ νὰ φθάσητε εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ Οἴκου Μου καὶ πόσα ἄλλα εἰσέτι, διὰ νὰ εἰσχωρήσητε διὰ τῶν δαιδαλωδῶν αὐτοῦ ἀντιθαλάμων εἰς τὴν ἐνδοτέραν αὐτοῦ αἴθουσαν, ἐν ᾗ ἀναμένεσθε διὰ νὰ ἐπιστεφθῆτε παρ’ Ἐμοῦ καὶ τῶν ἀναμενόντων ὑμᾶς ἄλλων Πνευματικῶν σας ὁδηγῶν;

Ἀδιαφορεῖτε, ἀδρανεῖτε, οὐδὲν ποιεῖτε, ἵνα συντομευθῇ ὁ χρόνος οὗτος, ὅστις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν πλήρη ὑμῶν ἐξέλιξιν καὶ τελειοποίησιν. **Περιορίζεσθε μόνον εἰς ἀσκόπους συζητήσεις καὶ διατριβάς, δὲν σκέπτεσθε παρὰ μόνον τὴν σωματικὴν ὑμῶν διάθρεψιν καὶ τὴν καλυτέρευσιν τῶν ὅρων τῆς ἐπιγείου ὑμῶν ζωῆς καὶ οὐδὲν πλέον.**

Ἀναπολεῖτε ὁσάκις ἀνακύψητε ὀλίγον τὰς εὐτυχεῖς στιγμὰς τοῦ παρελθόντος καὶ παρηγορεῖσθε ἐκ τούτου, χωρὶς νὰ αἰσθάνεσθε ὅτι αἱ στιγμαὶ ἐκεῖναι εἶναι μηδὲν ἀπέναντι ἐκείνων, αἵτινες σᾶς ἀναμένουν, ὁπόταν θελήσητε νὰ ἐπαναρχίσητε χωροῦντες εἰς τὴν διαχαραχθεῖσαν ὑμῖν ὁδὸν μετὰ περισσοτέρου ἐνδιαφέροντος καὶ μεγαλυτέρας ζέσεως.

Ὁ χρόνος παρέρχεται καὶ ἐπισωρεύεται ἀσκόπως ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἡλικίας ὑμῶν, τοῦ σταθμοῦ τῆς ζωῆς ὑμῶν, **ὅστις ἔδει νὰ εἶναι ὁ τελειωτικὸς σταθμός,** ὁ συνδέων τὴν ὕπαρξιν ὑμῶν μὲ τὸν ἐπίγειον κόσμον. Ὁ σταθμὸς οὗτος ἔδει νὰ σημειώσῃ τὰ τελευταῖα ὑπολείμματα τῆς δοκιμαστικῆς ὑμῶν διαδρομῆς **διὰ μέσου τοῦ γηΐνου κύκλου τῆς ζωῆς ὑμῶν καὶ ἐπίσης ἔπρεπε νὰ ἀναβιβάσῃ ὑμᾶς εἰς τὴν τελικὴν ὑμῶν ἀποκατάστασιν πλησίον Ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ Οἴκῳ τῆς Βασιλείας Μου,** ἡ δὲ ἀναγνώρισις καὶ πλήρης ἐπίγνωσις τῆς διανυομένης παρ’ ὑμῶν μέχρι τοῦ τέρματος αὐτῆς ἀτραποῦ τῆς ζωῆς ὑμῶν νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑποδειγματικὸς πίναξ ὁδηγοῦ, δυνάμει τοῦ ὁποίου καὶ ἄλλοι νὰ δυνηθῶσι νὰ συντομεύσωσι τὸν χρόνον τῆς διανύσεως καὶ ἀποστάσεως τῆς χωριζούσης ὑμᾶς καὶ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ Οἴκου τῆς Βασιλείας Μου καὶ τοῦ ἀληθοῦς ὑμῶν προορισμοῦ.

Ἐντείνατε τὰς δυνάμεις ὑμῶν ὅσον τὸ δυνατὸν τὸ ταχύτερον καὶ βαδίσατε ἐπὶ τῆς διαχαραχθείσης εἰς ὑμᾶς ὁδοῦ μὲ ἀκράδαντον πίστιν, μὲ πλήρη αὐτοπεποίθησιν εἰς τὴν καθοδηγοῦσαν ὑμᾶς Δύναμιν καὶ εἰς τὴν ἀτομικότητά σας, ἐγκλείοντες ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς σας τὴν Ἀγάπην πρὸς τὸ ἀνατεθὲν εἰς ὑμᾶς ἔργον καὶ πρὸς τὰς ὑποδείξεις αὐτοῦ καὶ δι’ αὐτοῦ ἐνσπείρατε καὶ καλλιεργήσατε μεταξὺ ὑμῶν καὶ πάντων τῶν ἀκολουθούντων ἢ ἀκολουθησάντων ὑμᾶς τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν μεταξὺ ὑμῶν ἀπαραίτητον διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ τελειοποίησιν ὑμῶν Ἀγάπην, **στερεώνοντες ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς ὑμῶν τὰ θεμέλια τοῦ Οἴκου τῆς Βασιλείας Μου** καὶ οἰκοδομοῦντες ἐπ’ αὐτῶν ἀνέλθετε μέχρι τῆς ὀροφῆς αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ὡς ἐπιστέγασμα ἐπικαλύπτω, ἵνα οὕτω οἱ ἔνοικοι αὐτοῦ καὶ οἱ πραγματικοὶ καὶ ἀληθεῖς βλαστοὶ αὐτοῦ, οἱ ἐξ Ἐμοῦ ἀναχωρήσαντες καὶ πρὸς Ἐμὲ ἐπιστρέψαντες καὶ ἵνα τὸ Φῶς τὸ πληροῦν Ἐμὲ καὶ διαφωτίζων τὸν δι’ αὐτοῦ πληρούμενον καὶ φωτιζόμενον Οἶκον Μου, ἐν ᾧ κατοικῆτε, πληρώσῃ καὶ διαφωτίσῃ καὶ ὑμᾶς ὡς Φῶς ἐξ ὑμῶν ἐκπηγάζον καὶ αὐτὸν πληροῦν.

23/2/1934